

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusthasio. 156.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πρὸς αὐτὸν καὶ ἀένδοτοι πρὸς με-
τέγνωσι. μὴ τοίνυν ἀδελφοί, καὶ ἐθ-
γῶν φανῶμεν ἀπιστάτεροι, καὶ ὃν ἐκεί-
νοι ἐφυγῶν ὄλεθρον ἑπιπαύμενοι.

manemus, atque ad resipiscentiam rigidi
& inflexiles. Quocirca, Fratres, ne Genti-
libus quoque infideliores nos præbeamus,
eámque, quam illi effugerunt, perniciem
ad nos attrahamus.

Θεοφίλων ναυκλήρω. ρνε.

Theophilo Nauclero. 155.

Εἰ τῆς ἡμετέρας ὑπάρχεις ἀγέ-
λης, καὶ ὑπὸ τὸν χαλὸν τῆς ποι-
μῆρα, πῶ τῆ θηλείῃ φύσιν καὶ ὁμοιώ-
σι ἀρνησῶμαι, καὶ τῆ φωνῇ αὐτῆ ἀκο-
λήθησον, μὴ ὁμῶσαι ὅπως κελεύοντες.
τὸ δὲ μὴ ὁμῶσαι μὴδὲ ἀκαιτῆσαι ὁρ-
κοὶ ὄντι. εἰ γὰρ μὴ βέλῃ ὁμῶσαι, μη-
δὲ παρ' ἑτέρων ὅρκοι ἀπαίτει, ἀλλ'
ἴδιο ταύτας αἰτίας. ἢ τὸ ἐπαληθεύειν
τὸν ἐσθρατώμενον, ἢ τὸ ἐναντίον τὸ
ψεύδεσθαι. εἰ γὰρ ἀληθεύει σὺν ἡθῶς ὁ
ἄνθρωπος, καὶ πρὸς τοῦ ὅρκου πάντως
ἀληθεύῃ· εἰ δὲ ψεύθῃς ὄντι, καὶ ὁμῶσαι
ψεύδεσθαι, οὐ καὶ οὗ ὅρκοι ἀπαίτειν
δι' ἀμφοτέρω.

Si nostri gregis es, ac sub bono illo pa-
stоре censuris, ferarum naturam ac simili-
tudinem abiura, atque ipsius voci obtem-
pera, qua, ne omninò iures, prohibet. Por-
rò non iurare, ne iusiurandum quidem ab
alio exigere est. Nam si iurare minimè vis,
ne ab aliis quidem, ut iurent, extorque. id-
que duplici de causa: nimirum aut quia
veri studiosus est qui interrogatur: aut cō-
trà, quia libenter mentitur. Si enim ille ve-
ra loqui solet, omninò etiam nullo inter-
posito iureiurādo vera loquetur: Si autem
mendax est, iurans etiam mentietur. Qua-
propter duplici hoc nomine iusiurandum
haudquaquam exigendum est.

Matt. 5:
Cur iurandi
ab alio
minimè
exigēdū.

Εὐσταθίω. ρνε.

Eustathio. 156.

Εγὼ μὲν πῶ βίβλον ἢ ἐζήτησας
πέποιμφα, καὶ χερσὶν ἐξ αὐτῆς ἀλλ'
σοῦ πρὸς εἰδῶμεν, ὅς παρὰ πάντων συνη-
θῶς εἰς καρὰ πέται. οὐ γὰρ ὄντι οὐκ
ἔστι καρδία ἢ ἐπιλήθη τῆς αὐτῆς ἀνά-
γνωσις, καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶ
οὐκ ἔτρωσεν ἔρωτα σελήνη μὲν πῶ ἱε-
ρωσύνην καὶ δις πρὸς τὸν δαίξασα,
ἀμέμπτως δὲ αὐτῶ μετέχουσα διδά-
ξασα· ὁ γὰρ τῆ τῆς ἀπορήτων σο-
φῶς ὑποφήτης Ἰωάννης, ὁ τῆς ἐν Βυ-
ζαντίῳ ἐκκλησίας καὶ πάσης ὀφθαλ-
μῶς, οὕτως αὐτῶ λεπῶς καὶ πυκνῶς
ἐξηκρίσασεν, ὥστε πάντας τοὺς τε καὶ
θεοὶ ἱερατεύοντες, τοὺς τε βαθύμους
ἱερατικῶ μεταχειρίζοντας, ἐν ταύ-
τῃ καὶ οἰκεία εὐερίσει καρποτάμα-
τά τε καὶ οὐκώματα.

Ego quidem librum, quem à me petisti,
mihi: fructumque ex eo per te expecto, qui
ab omnibus exigi consuevit. Nullum enim,
nullum, inquam, pectus huius lectio
penetravit, quod non diuino amore fau-
ciarit: ut qui augustam quidem ac vene-
randam rem accessuque difficilem sacer-
dotium esse ostendat, verum sine vlla re-
prehensionis labe confectandam esse do-
ceat. Siquidem sapiens ille & eruditus ar-
canorum Dei interpretes Ioannes, Byzanti-
næ Ecclesiæ, atque adeò ecclesiarum o-
mnium oculus, librum cum ita subtiliter
& prudenter atque accuratè condidit, ut
omnes tam qui, ut Deo gratum est, Sacer-
dotio funguntur, quàm qui negligentè &
ignauè Sacerdotalem dignitatem admini-
strant, hinc & virtutes suas & offensiones
reperiant.

Libri
Chrysof.
de Sacer-
dotibus.
Ioann.
Chrysof.
Ecclesi-
æ omni-
um
oculus.

Πανσοφίω ἀρχιδιακόνω. ρνε.

Pansophio Archidiacono. 157.

Εἰ τῶ χριστῷ ἀλακοῦνεις θυσιαστη-

Si Christi altari ministras, da operam ut

F ij